

КНИГИТЪ И ВЪСТНИЦИТЪ ИМАТЪ ДУША

Отъ П. Р. Славейковъ

Всички мислятъ, че книгитъ и вѣстниците сж мъртви, смѣтатъ ги за нищожни парцали и ги употребяватъ като нѣща бездушни — нѣща, които нѣматъ никакво влияние. Но колко страшно се лъжатъ! . . . Не, братя! Книгитъ и вѣстниците иматъ душа; тѣ могатъ да мислятъ, могатъ да говорятъ и да правятъ добро, могатъ да правятъ и пакости. Ала ще кажете: „Какъ тѣй, може ли такова нѣщо?“ — Ето какъ. Единъ лошъ вѣстникъ или една лоша книга сж сжщо тѣй опасни, както може да е опасенъ единъ лошъ човѣкъ, мжжъ или жена, или дѣте. Който прочита нѣкоя лоша книга, прави сжщото, което би правилъ, ако се съберѣше съ лоши другари; а който прочита добри книги и вѣстници, все едно, че се събира съ добри хора, съ добри другари. Кое отъ двѣтѣ е по-добро и по-полезно, кажете ми сега? . . .

Всѣка една книга, всѣкой вѣстникъ има душа. Това е душата на писателя, на автора (сѣчинителя). Когато тая душа мисли и говори въ страницитъ на книгата, тя дѣйствува върху онѣзи, които я четатъ, сжщо тѣй, както би дѣйствувалъ върху тѣхъ лично самиятъ човѣкъ.

Писателятъ или авторътъ на книгата или вѣстника, който ти би взелъ въ рѣка, ще ти бжде другаръ, до когато искашъ ти и ще ти говори онова, което той иска. И разбира се, ако този твой другаръ е лошъ, той ще ти напакости, добро нѣма да ти стори. Защото „лошитъ разговори развалятъ добритъ нрави“. . . .

Отъ това се разбира, че голѣмъ билъ нѣкой като мене или малъкъ като тебе, млади читателю, той трѣбва да си достави добри книги и добри вѣстници за четене: тѣ ще му бждатъ добри и полезни другари; тѣ ще му бждатъ вѣрни приятели, а не врагове. А още повече младитъ момчета и момичета трѣбва да се пазятъ отъ лошитъ книги и вѣстници: да не прочитатъ нѣкоя книга или вѣстникъ, докато не се съвѣтватъ за това съ родителитъ или съ учителитъ си. Защото влиянието, което една книга или вѣстникъ има върху ума и сърцето на четеца, е такова, което може да го ползува или да го поврѣди веднажъ за винаги.

Затуй пазете се, млади мои приятели, пазете се отъ лошитъ книги и вѣстници, които има да срѣщнете въ живота си.

Изъ списание „Пчелица“, книга I, 1871 год.¹

Съобщава: Ц. Калчевъ.

¹) На 1 януари 1921 година навършватъ 50 години, откакъ е издѣзло на свѣтъ първото българско дѣтско списание „Пчелица“, подъ редакцията на бѣлѣжития нашъ писателъ, поетъ и общественъ дѣятелъ Н. Р. Славейковъ. Първата книжка е излѣзла на 1 януари 1871 год. съ хубавъ прѣдговоръ отъ Славейкова — „Кѣмъ българчетата!“ . . . Значи, 1 януари 1921 год. е празникъ не само народенъ, но и празникъ на българскитъ дѣтски списания, 50 годишенъ юбилей на българската дѣтска журналистика. Но тоя поводъ и за споменъ на първия български редакторъ на дѣтско списание, ние помѣстяме въ страницитъ на „Картина Галерия“ неговата брография на кратѣцъ и горнята статия досѣжно значенията на книгитъ и вѣстниците за образованието и възпитанието на единъ народъ, писана отъ дѣдо Петко Славейковъ и публикувани въ 1-ия брой на първото българско списание за дѣца. Едновременно съ това ние изказваме своята благодарность на нашия сътрудникъ Г-нъ Ц. Калчевъ — народенъ учителъ, който ни съобща горния фактъ и ни изпрати статията.

Отъ Редакцията на „Картина Галерия“.

